

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący)

SSN Rafał Malarski

SSN Andrzej Ryński (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 30 stycznia 2014 r.,

w sprawie **J. P.**

wniosku obrońcy skazanego o zwolnienie od opłaty od wniosku wznowienie postępowania karnego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego

w [...] z dnia 12 czerwca 2012 r., sygn. akt II AKa [...],

na podstawie art. 623 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn.: Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.)

p o s t a n o w i ł

**zwolnić skazanego od ponoszenia opłaty od wniosku
o wznowienie postępowania.**

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego we wniosku o wznowienie postępowania postulował zwolnienie skazanego J. P. od opłaty przewidzianej w art. 15 ust. 1 pkt. 10 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych i podniósł, że skazany przebywając w Zakładzie Karnym nie ma środków finansowych potrzebnych do wniesienia tej opłaty.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego zasługuje na uwzględnienie. Stosownie do treści art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych

w zw. z art. 623 k.p.k. sąd zwalnia osobę w całości lub w części od wyłożenia kosztów podlegających uiszczeniu przy wnoszeniu pisma procesowego, jeżeli wykazała ona, że ze względu na jej sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów wyłożenie ich byłoby zbyt uciążliwe. Odnosząc tą regulację do sytuacji finansowej skazanego należy zauważyć, że aktualnie przebywa on w Zakładzie Karnym w P. odbywając długoterminową karę pozbawienia wolności. Z dokumentów uzyskanych od administracji więziennej wynika, że J. P. nie ma zatrudnienia, zaś stan jego konta depozytowego wynosi 0,01 zł (k.8). Oczywiście sam fakt pobytu skazanego w zakładzie penitencjarnym nie jest jeszcze wystarczającą przesłanką, aby zrezygnować z domagania się od zobowiązanego opłaty od wniosku o wznowienie postępowania, która jest stosunkowo niewysoka i wynosi 150 zł. Jednak przedstawiona wyżej sytuacja majątkowa zobowiązanego wskazuje, że istnieją podstawy do uznania, iż skazany nie jest w stanie wywiązać się z powinności zapłaty nawet tak niewielkiej kwoty.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia.